

Podle výslovného předpisu § 2 zák. č. 114/20 provedena byla unifikace právního řádu platného dosud v Praze na straně jedné a v obcích připojených na straně druhé tím způsobem, že pokud výslovně nebyla stanovena výjimka (čelední řád v odst. 3), platí na příště v celém sloučeném obvodu právní předpisy platné pro hlav. město Prahu.

Vzhledem ke zcela jasnému ustanovení § 2 cit. zák. nelze pro opačný názor nic dovozovati z toho, že před vydáním zák. č. 114/20 nebyly slyšeny živn. korporace, a podobného ustanovení nemají zákony č. 213/19 a 214/19 o sloučení obcí s městem Brnem a Olomoucí.

Stížnost vytýká dále, že st-1 byl oprávněn k provádění tesařských prací v městské části D., i kdyby skutečně šlo o místo vyňaté, poněvadž obdržel stavitelskou koncesi dříve, než místo ono sloučením s hlav. městem Prahou stalo se místem vyňatým. Námitku tu uznal nss důvodnou. Podle § 21 zák. č. 193 ř. z. z r. 1893 nemá prohlášení určitých měst po účinnosti tohoto zák. za místo vyňaté vlivu na objem živn. oprávnění existujícího v dotčeném místě před prohlášením jeho za místo vyňaté. Proto, je-li pravda, že st-1 nabyl stavitelské koncese se stanovištěm v D. před účinností zák. č. 114/20, na základě něhož, jak svrchu dovoďeno, staly se D. místem vyňatým, pak nemůže st-li býti upíráno právo, aby v této části města při stavbách do jeho oboru spadajících prováděl i práce tesařské bez oprávněného mistra tesařského. Náhled žal. úřadu, že jest lhostejno, kdy st-1 stavitelskou koncesi dostal, odporuje zákonu, a bylo proto nař. rozhodnutí, na tomto nesprávném právním názoru založené, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.466.

Živnostenské právo: K průkazu způsobilosti pro nabytí koncese instalatérské stačí (mimo vyučení) čtyřleté zaměstnání v podniku třebas jiném než instalatérském, spadá-li zaměstnání to v obor instalatérských prací vůbec.

(Nález ze dne 1. dubna 1933 č. 4932.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 7229/28.

V ě c: Odborné společenstvo instalatérů plyno- a vodovodů pro západní Slezsko v Opavě proti zemskému úřadu v Brně (za zúč. Josefa B. v O. adv. Dr. Frt. Wien-Claudi z Prahy) o koncesi k zařizování vodovodů.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t. —

D ů v o d y: Josef B. požádal okresní úřad v Opavě za udělení koncese k zařizování vodovodů se stanovištěm v tom domě, ve kterém provozuje dosud živnost klempířskou. — Společenstvo instalatérů plyno- a vodovodů pro západní Slezsko, byvši vyzváno, aby se vyjádřilo o průkazu způsobilosti žadatelem předloženém, prohlásilo, že jmenovaný vykazuje celkovou pomocnickou dobu 41 měsíců, 27 dní, že nelze za platná vysvědčení uznati vysvědčení vydaná továrnou na zápalky »Solo« a továrnou na šicí stroje »Minerva«, poněvadž tyto podniky neprovádějí instalatérské práce k dohotovení vlastních výrobků, a nemůže tudíž při

nich býti použito § 37 živn. ř. Podle § 15 odst. 17 bodu 2 živn. ř. musí žadatel o koncesi prokázati 4leté zaměstnání při instalačních pracích v dotčený obor spadajících. Poněvadž v obci je 21 oprávněných instalatérů, navrhovalo společenstvo, aby žádost byla zamítnuta.

Okresní úřad v Opavě výměrem z 20. července 1929 odepřel udělit žadateli instalatérskou koncesi, poněvadž vykázal pomocnickou dobu pracovní v trvání 5 roků, 7 měsíců a 2 dnů, od níž však nutno odečísti 3 roky pomocnického zaměstnání k dosažení oprávnění k živnosti klempiřské, takže pro nabytí oprávnění instalatéra vodovodů přicházejí v úvahu 2 roky, 7 měsíců a 2 dny, což nedostačuje, poněvadž min. nař. ze 4. ledna 1918 č. 14 ř. z. vyžaduje při pracích instalačních 4letého zaměstnání pomocnického. I kdyby však bylo lze započítati celou dobu, nutno vyloučiti z ní pomocnické zaměstnání v továrně na šicí stroje (2 roky, 6 měsíců, 26 dní), zaměstnání v opavském pivovaru (2 měsíce, 11 dní) a v továrně na zápalky (7 měsíců, 23 dní), poněvadž dotčení zaměstnavatelé nejsou instalatéry vodovodů.

Žadatel podal proti tomuto rozhodnutí odvolání. Během šetření o tom, byly-li v továrně na šicí stroje a v továrně na zápalky instalatérské dílny, předložil žadatel další pracovní vysvědčení o zaměstnání pomocnickém v trvání 7 měsíců a 14 dnů. Vzhledem k tomu vybídl okresní úřad společenstvo, aby znovu nahlédlo do průkazů způsobilosti st-lem předložených. Společenstvo tak učinilo a konstatovalo, že st-l prokazuje sice nyní zaměstnání v trvání 6 let, 1 měs. a 25 dnů, že však ani to nedostačuje, poněvadž podle rozhodnutí první stolice pro průkaz způsobilosti nepřicházejí v úvahu vysvědčení vydaná továrnou na zápalky, továrnou na šicí stroje a pivovarem, poněvadž dotčení zaměstnavatelé nemají instalatérské koncese, takže zbývá pouze započítatelná doba 2 roků, 7 měsíců a 24 dnů.

Zemský úřad v Brně nař. výnosem odvolání vyhověl a zrušiv rozhodnutí první stolice, udělil žadateli žádanou koncesi. Své rozhodnutí odůvodnil takto: Podle min. nař. ze 6. srpna 1907 č. 196 ve znění min. nař. ze 4. ledna 1918 č. 4 ř. z. nutno za účelem dosažení koncese k instalaci vodovodů vykázati se čtyřletým zaměstnáním při instalačních pracích po vyučení, což značí, že žadatel musí prokázati zaměstnání instalačními pracemi po dobu 4 roků, při čemž není zapotřebí, aby tyto práce byly vykonávány v instalační živnosti v užším slova smyslu. Z dokladů st-lem předložených, při nichž dlužno vzíti zřetel též na pracovní vysvědčení vystavená firmou »Helios«, firmou »Minerva«, měšťanským pivovarem a H. L., je zjevno, že st-l byl 4 roky zaměstnán při instalačních pracích, a je tudíž průkaz způsobilosti podán.

Proti tomuto rozhodnutí podalo společenstvo stížnost k nss, o níž nss uvážil toto:

Podle § 15 bodu 17 živn. ř. jest živnost, o kterou žadatel se ucházel, živností koncesovanou, jejíž nastoupení jest podle § 23 živn. ř. vázáno na průkaz způsobilosti, který podle tohoto předpisu stanoven byl min. nař. ze 6. srpna 1907 č. 196 ř. z. (sub 8). Podle tohoto nařízení požaduje se k průkazu způsobilosti pro tuto živnost: 1. vyučení se některé ze živností v tomto bodě uvedených a 2. čtyřleté zaměstnání při instalačních

pracích, spadajících v onen obor instalací, pro který uchazeč domáhá se koncese. Kromě toho zná nařízení ono ve znění nař. č. 14 z r. 1918 ř. z. ještě průkaz náhradní, který však tu nepřichází v úvahu.

Na sporu jest pouze otázka, zda st-l podal průkaz sub 2. uvedený. Stěžující si společenstvo vytýkalo v řízení správním, že průkaz ten podán nebyl, poněvadž st-lem předložená pracovní vysvědčení od továrny na zápalky, továrny na šicí stroje a pivovaru nemohou přicházeti v úvahu, kdyžte vydána byla od zaměstnavatelů, kteří sami instalačního oprávnění nemají a v jejich podnicích neprovádějí se instalační práce za účelem dohotovení vlastních výrobků jejich. Výtka ta, pokud také ve stížnosti jest opakována, je bezdůvodná. Cit. min. nař. nepředepisuje, že zaměstnání sub 2. uvedené musí se dít v »dotčené živnosti«, jak to žádá § 14 odst. 2 živn. řádu ohledně živností řemeslných, nýbrž požaduje pouze zaměstnání při pracích do dotčeného oboru instalačního spadajících. To dovodil nss ohledně živnosti elektrotechnické v nál. Boh. A 7229/28. Důvody tohoto nálezu platí obdobně i ohledně živn. oprávnění k zařizování plyno- a vodovodů. Nepřichází tedy pro podání průkazu sub 2. uvedeného v úvahu jedině zaměstnání v dotčené živnosti instala-térské, nýbrž stačí také zaměstnání v jiném podniku, spadá-li jen zaměstnání ono v obor dotčených instalačních prací vůbec. Z důvodu toho jest také irrelevantní, že na výrobcích dotčených závodů neprovádějí se nijaké instalační práce za účelem dohotovení těchto výrobků, neboť, jak uvedeno, stačí úplně, že v oněch závodech vůbec instalační práce dotče-ného druhu se provádějí, a že žadatel po předepsanou dobu jimi byl za-městnán. Splnění tohoto předpokladu společenstvo v řízení správním nepopřelo, a nemůže tedy teprve ve stížnosti na nss namítati, že úřad nevyšetřil, jaké práce žadatel v uvedených podnicích konal. Společen-stvo namítalo pouze, že práce instalační v dotčených závodech nedály se u výkonu instalačního oprávnění zařizování vodovodů, a také ne po živnostensku za účelem dohotovení vlastních jejich výrobků. Poněvadž toto, jak uvedeno, není nutným předpokladem pro započtení zaměstnání pro průkaz způsobilosti podle cit. nař., musil nss uvedenou námitku spo-lečenstva zamítnouti pro bezdůvodnost.

Rovněž bezdůvodnou jest výtka, že dotčené práce dály se bez od-borného vedení, neboť podle bodu 2 cit. nař. se nepožaduje, aby dotčené práce dály se pod odborným vedením, nýbrž stačí, byly-li uchazečem vůbec prováděny. — — —

Č. 10.467.

P o p i s n é v ě c i: Je-li tu zvláštní opatření obce stran jednotného provedení číslování domů, lze jen takovou tabulku s číslem domu uznati za řádnou ve smyslu zák. č. 266/20, která se shoduje s předpisy onoho opatření obce.

(Nález ze dne 4. dubna 1933 č. 15.384/31.)

V ě c: František G. v P. proti zemskému úřadu v Praze o přestupek zákona č. 266/20 Sb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.